

KOSKELAN SUKUSEURA

Jäsentiedote 2/2017 Joulukuu

Tervehdys Koskelan sukuseuran jäsenet

Sunnuntaina 3.12. klo 18.15 avaan koneen ja tämän vuoden joulutiedotteen pääkirjoitus saa alkunsa. Kiire on siivittänyt tätä vuotta. Palasin vakityöhöni terveyskeskukseen huhtikuun alusta kokopäiväisesti. Sen jälkeen elämä on ollut melkoista lentoa. Päivät ovat toistensa kaltaisia arjen kuvioineen: töihin, hoitoon ja kouluun, ruokaa laittamaan ja harrastamaan, iltatoimet ja nukkumaan. Aina on joko maanantai tai perjantai. Vuosi 2017 on mennyt todella nopeasti. Vai onko niin että kun itselle tulee vuosia lisää, viikot, kuukaudet ja jopa vuodet alkavat kiihdyttää vauhtia? Työpäivät eivät niinkään ole toistensa kaltaisia, onneksi. Vaikka työ sinänsä on hyvinkin antoisaa ja palkitsevaa, vaatimustaso etenkin terveydenhuoltoalalla tuntuu koko ajan vain nousevan. Tässä asiassa ikääntyminen ei taida kuitenkaan olla minkäänlainen hidaste, vaan vuosien myötä kokemus luo varmuutta ja pätevyys kyllä huomataan.

Tänä vuonna olen kaikesta huolimatta pyrkinyt panostamaan työstä palautumiseen eri keinoin. Ennen niin fyysinen työ on muuttunut paljolti aivotyöksi, joka on yhtä raskasta, ellei joskus jopa raskaampaa kuin fyysinen työ. Aivot tarvitsevat työlle vastapainoa, ja monilla meillä onkin jokin harrastus. Mentaalisen hyvinvoinnin ja tämän tyyppisiin asioihin perehtyminen on tullut minulle vuosi vuodelta yhä tärkeämmäksi. Elämäntilanteessa, jossa pienet lapset saavat

suuren huomion, itselle jää valitettavan vähän aikaa. Minulle ja perheelleni kuitenkin metsä on luonteva paikka palautua ja rentoutua - metsä on meille neljälle mieluisin "pakopaikka" metsästyksen, sienestämisen, marjastamisen, lenkkeilyn ja muun liikkumisen muodossa.

Työn vastapainoksi olemme rauhoittumassa 6.12. juhlimaan 100-vuotiasta itsenäistä kotimaatamme. Ensi vuonna on edessä kuitenkin hieman toisenlaiset juhlat, nimittäin Lappajärven Koskelan sukuseura aloittaa 1.1.2018 oman juhluvuotensa. Sukuseura kokoontui ensimmäisen kerran vuoden 1988 kesällä, joten ensi heinäkuussa julimme 30-vuotiasta sukuseuraamme. Erityisesti silloin on hyvä tilaisuus tulla tapaamaan sukulaisia ja tekemään uusia tuttavuuksia.

Minä ja perheeni toivotamme teille kaikille levollista joulun aikaa ja kaikkea hyvää vuodelle 2018!

Hattulassa 3.12.2017
Taru Mäkelä

Tarun side Koskeloihin: Isänsä on Paavo Saikkonen ja Paavon äiti oli Esteri Saikkonen o.s. Koskela

Talli

Harmaa talli, oljetkin,
härkä, lampaita.
Seimi, heinäkaukalo.
Kaikki valmiina.

Olohuoneen pöydälle
Suoja rakentuu.
Sinne pariskunta
Lepäämään asettuu.

Jouluyönä Jeesuslapsi
Nukkuu oljilla.
Hänen juhiansa on nyt.
Vietämme joulua.

Sirpa Sironen-Hänninen
Sirpan side Koskeloihin: Äitinsä on Anja Sironen o.s. Tyynelä
ja Anjan äiti on Helka Tyynelä o.s. Koskela

Mielenkiintoinen koskelalainen Veljeskaartin kasvattama tyttö

Olen Maria Liisa Karhusaari o.s. Kuoppala syntynyt, 1945 Lappajärvellä. Vanhempani olivat Elli Seliina Kuoppala os. Koskela ja Väinö Oskari Kuoppala. Jäin leskeksi kun mieheni Matti Karhusaaren kuoli syyskuussa 2016.

Minulla on kolme lasta Anne, Marko ja Miia, sekä viisi lastenlasta. Marko asuu Kokkolassa, pojat Mitja, Samu, Nuutti asuvat Vetelissä ja Miia ja työt Sivi ja Sylvi asuvat Kokkolassa. Itse asun vanhimman tyttäreni Annen kanssa samassa taloudessa Keravan Saviolla, muutimme yhteen elokuussa 2017.

Kasvoin Ala-Kuoppalassa Ellin ja Väinön yhdeksästä lapsesta toiseksi nuorimpana. Kuoppalassa ollessani kävin koulun ja ensimmäinen työpaikkani oli kauppa-apulaisena Kauko ja Onerva Purolan kaupassa. Sen jälkeen työpaikkani oli Nississä osuuskaupassa, missä myin kaikkea tutista ruumisarkkuun. Osuuskaupan myymälä-autossakin olin myyjänä. Kuoppalasta lähdin veljesten jalanjälkiä seuraten töihin Vaasaan. Vaasassa olin ensin kotiapulaisena ja sen jälkeen Keskon keittiöllä.

Perheen aika

Karhusaaren Mattia aloin riiastamaan hänen päästessään armeijasta. Itäkylän nuorisosseuralla järjestettiin tuolloin tansseja. Matti kävi riiuulla Vaasassa ja minä välillä kävin viikonloppuisin kotona. Kihloihin mentiin elokuussa 1963 ja samana vuonna 2.11. naimisiin. Ensimmäinen tyttäreni syntyi Lappajärvellä elokuussa 1964. Muutimme Keravalle tammikuussa 1965 jossa 1971 syntyi poika ja nuorin työstämme 1977. Olen ollut työssä Savion Kumitehtaalla, erilaisissa ruokakaupoissa kassalla ympäri Keravaa ja välillä LSO:n ruokatehtaalla sekä Kiitoketjussa. Minut uudelleen koulutettiin merkan tiksi sairauden takia, mutten pystynyt tekemään töitä joten minut koulutettiin eläkkeelle 1988. Eläkkeellä ollessani olen hoitanut lapsia iltapäivisin koulun ja eskareiden jälkeen.

Harrastuksena käden taidot

Olen harrastanut käsitöitä koko ikäni. Ompelin ja kudoin lapsille vaatteet. Olen ommellut myös

pojanpojille kouluikään asti kaikki alusasut ja fleesipuvut talvivaatteiden alle. Kansalaisopistossa olen tehnyt kolme naisten Järviseudun kansallispukua ja yhden miehen puvun. Ainoastaan kankaita en ole päässyt kutomaan, kaikki muut olen tehnyt puvuista itse pitseistä paitoihin ja tykkimyssyihin. Miehen hattua en ole tehnyt. Olen käynyt kalsalaisopiston kursseilla, niissä olen tehnyt tyttären vanhimmalle tytölle vaneriset vanhanajan nukenvaunut. Kursseilla olen tehnyt myös noita-akkoja jotka lentävät luudalla sekä enkeleitä ja tonttuja. Olen tehnyt myös itselleni seimiasetelman henkilöt ja tallin.

Veljesten kanssa sattui ja tapahtui

Aina keväisin kerättiin pajuja, kuorittiin ne ja kaupattiin sadan kappaleen nipussa. Niistä saaduilla rahoilla ostettiin kevätkuuhliin vaatteet. Yksi pajunkeruureissu on lapsuudestani jäänyt erityisen hyvin mielleni. Veljilläni oli tapana käydä hakemassa variksen pesästä munia. Minun vuoroni oli pitää lakkia kun Sauli pudotti puusta variksen munia. En osannut pitää lakkia oikein ja munat putoavat maahan asti ja menivät rikki. Sauli suuttui ja heitti kakki loput munat minun päähäni ja tuumasi että siihen osuu paremmin kun minun pitämään lakkiin, kun en malttanut pysyä paikallani. Pajujen keruuta jatkettiin sulassa sovussa, minulla oli vaan pää märkänä variksen munista.

Pajujen kauppaviennistä yksi matka veljeni Saulin kanssa on jäänyt mieleeni. Olin saanut uudet hienot kiiltonahkakengät ja ne jalassa lähdeettiin viemään pajuja. Ammesmäelle menimme yhdellä pyörällä, minä olin pajujen kanssa kyydissä ja polkijana Sauli. Kun Sauli huomasi yrityskeni suojella uusia kenkiäni pölyltä, hän alkoi kiusallaan ajamaan tien kaikki kohdat mistä vain pölyä tulisi saaden jarraamalla jalallaan pölyn ilmaan. Sillä kertaa jatkoimme Ammesmäeltä postiautolla Nissiin Terttu-siskoni luo. Päästyäni postiautoon menin istumaan ihan kuljettajan taakse etupenkkiin. Siinä istuessa huo-

masin kuinka pölyiset kenkäni olivat. Aloin tietenkin heti putsamaan niitä. Syljin somiini ja hankasin pölyt pois. Ihmettelin miksi kuljettaja ja rahastaja katsoivat toisiinsa ja hymyilivät. Vasta aikain päästä tajusin sen huvittavuuden. Tältä samaiselta reissulta meinasin tuoda Antti vejelle puolet jäätelöstä taskussani. Kun olimme tulleet kotiin aloin antamaan jäätelöä, mutta taskussa olikin vain märkä tahmea läntti.

Muistoja lapsuudesta

Yksi lapsuuteni rakkain paikka oli Tyynelän tädin ja Eemelin luona Kaisanmatissa. Miinua alettiin jopa sanomaan Kaisanmatin Liisaksi kun olin heidän luonaan monia öitä ja välillä viikkojakin. Sieltä jäi sydämeeni ja mieleeni kun illalla menimme nukkumaan (sain nukkua välissä) veisattiin virsi joka alkoi "Oi herra luoksein jää, jo ilta on...". koko virsi alusta loppuun asti. Virren loputtua tädin mies laittoi pipon päähän ja sanoi nyt tytöt nukutaan.

Juhani-veljen tuodessa Helle-vaimon meille Kuoppalaan oli ihanaa, koin että sain siskon. Isosiskoni Tertun kotonaoloa en muista ison ikäeron takia ollenkaan. Hän oli vanhin ja minä toiseksi nuorin. Helle oli minulle kuin toinen äiti, hän opasti ja neuvoi sellaisia naisten asioita mistä sen ajan äidit eivät puhuneet.

Minulla on ollut ihana lapsuus ja rakastavat sisar ja veljet.

Terveisiä sukuseuraan

Sukuseura merkitsee minulle paljon, koska siellä tapaa vielä sellaisia ihmisiä joita tuntee, serkkuja jotka ovat olleet minua lähellä. Ja myös tietää keitä Koskelan sukuun kuuluu. Haluan kiittää henkilöitä jotka jaksavat tehdä sukuseuran eteen työtä.

Maria Liisan side Koskeloihin: Hänen äitinsä oli Elli Seliina Kuoppala o.s. Koskela.

Tämän tekemänsä seimen välittämänä Maria Liisa haluaa toivottaa kaikille koskelalaisille Oikein hyvää Joulua!

Kaksikymmentä vuotta seuratedotetta

Sukuseuramme ensimmäinen jäsentiedote lähti postitettavaksi 15.12.1997 – 20 vuotta sitten.

Puheenjohtajamme Paavo Saikkonen kirjoitti tuohon ensimmäiseen tiedotteeseen seuraavasti:

"Kädessänne on ensimmäinen Koskelan sukuseuran tiedotuslehtinen. Tämän on suunnitellut ja koonnut tamperelainen Leena Koivumäki, Paavo Niemelän tytär.

Tarkoituksena on silloin tällöin tiedottaa suvun asioista tällaisella lehtisellä. Julkaisu ei ilmesty säännöllisesti, mutta kun asiaa tarpeeksi kerrään, niin se kootaan lehtiseksi ja jaetaan suvun jäsenille.

Ensimmäisestä sukukokouksesta on kohta kulunut 10 vuotta ja monet tuntemattomat kasvot ovat muuttuneet tutuiksi. On ilo tutustua sukulaisiin, joita ei ennen ole tavannut. Toivotaan, että tämä lehtinenkin osaltaan auttaa tutustumaan meitä paremmin toisiimme!"

No, asiaa ja kerrottavaa on tiedotteeseen kertynyt välillä vuolaasti, välillä nihkeämmin. Mutta

niin siinä kävi, että tiedote alkoi ilmetymään alusta alkaen säännöllisesti jouluksi ja juhanukseksi.

Jossain vaiheessa alettiin tiedotteessa esitellä suvun jäseniä, "mielenkiintoisia koskelalaisia", niitä on onnistuttu saamaan lähes jokaiseen tiedotteeseen. Sukukokouksista on tehty kuva-kooste ja selostus. On ollut muutamia matkakertomuksia, poisnukkuneiden muistokirjoituksia, suvun uusia vauveleita on esitelty, harrastustoimintaa kuvailtu jne. Kiitos kaikille, jotka ovat aineistoa mukaan antaneet.

Tällä 20 vuoden "matkalla" olen saanut olla yhteydessä kymmeneen mukaviin ihmisiin – ja sitähan me Koskelat olemme.

Toivotan kaikille oikein mukavaa joulun aikaa ja upeaa, alkavaa sukuseuramme juhluvuotta!

Leena Koivumäki

Isäni oli Paavo Niemelä ja hänen äitinsä oli Hulda Niemelä o.s. Koskela.

Uusi koskelalainen

Lokakuun 24.10. päivänä klo 12.04 putkahti maailmaan pieni prinsessa, jonka tärkeät mitat tuolloin olivat 3835g ja 51cm. Vanhemmat Johanna ja Marko Olli iloitsevat esikoisestaan. Ja aivan tohkeissaan ovat Petri ja Minna Kuoppala, joista tyttövauva teki isovanhemmat.

Vauvan side Koskeloihin: Äitinsä on Johanna Olli o.s. Kuoppala. Johannan isä on Petri Kuoppala, Petrin isä on Juhani Kuoppala, ja Juhanin äiti oli Elli Seliina Kuoppala o.s. Koskela

Katsaus ensi kesään

Kuten jo monta kertaa on näissä meidän sukuseuran tiedotteissa mainittu, järjestetään ensi kesänä Koskelan sukuseuran 30-vuotisjuhla-kokous. Sukuseuran johtokunta on aloittanut kokouksen valmistelut ja pohtinut juhlan ohjelmistoa. Juhlapaikaksi on valittu hotelli Kivitippu, jossa muuten sukuseuran kokouksia on aiemminkin pidetty. Hotellihan oli välillä muunlaisessa toiminnassa, mutta palvelee taas koko kansaa. Juhlakokouksen kulusta tiedotetaan tarkemmin viimeistään kesätiedotteessa.

Näissä sukukokouksissa on ollut tapana yhtenä ohjelmanumerona pitää arpajaiset, niin myös ensi kesänä. Allekirjoittanut järjestää sinne arvat, mutta palkintoasiassa kääntyisin Teidän puoleenne arvoisat sukuseuralaiset. Uskallan toivoa palkintopöydälle kädentaitajien töitä; puisia esineitä ja kudottuja tai virkattuja liinoja tai asusteita. Vuosien mittaan palkinnoiksi on tuotu todella hienoja tavaroita, joten tiedän, että suvussa osataan vaikka mitä! Mutta palkinnoksi kelpaa myös kahvipaketti tai suklaarasia, ihan mitä mieleen tulee! Palkintojen tuonti kokoukseen on tietenkin vapaaehtoista! Arvan hinnaksi johtokunta määritteli entisen 2 (kaksi) euroa kappale.

Seuraavaksi muistutan, että kokouksen ohessa myyn myös sukuseuran tunnustuotteita. Tällä hetkellä varastossani on joitakin koruja, sekä sukuviirejä ja sukuvaakunatauluja. Tunnustuotteiden hinnat johtokunta on tarkistanut viimeksi noin kolme vuotta sitten.

Esimerkiksi suosittu pronssinen pinssi maksaa 15 euroa ja hopeisena sama tuote 18 euroa. Pronssiset korvakorut maksavat 30 euroa ja hopei-

senä 38 euroa. Sukuviirin hinta on 35 euroa, tässä muutama esimerkki.

Usein kokousten yhteydessä on myös järjestetty huutokauppa joistakin palkintotuotteista. Tämä asia ratkennee juhlassa. Maksuvälineenä arpajaisissa, korujen myynissä tai huutokaupassa käy ainoastaan käteinen raha, joka menee lyhentämättömänä suoraan sukuseuran tilille rahastonhoitajan kautta.

Toivon, että olette ajatelleet tulla kesän juhla-kokoukseen, sillä olisi niin mukava tavata Teitä sukulaiset! Toivottavaa myös olisi, että te nuorempi väki olisitte läsnä ja auttaisitte tarvittaessa vanhempaa sukulaistanne saapumaan paikalle!

terveisin Vuokko Saikkonen

Vuokon side Koskeloihin: Puolionsa on Paavo Saikkonen ja Paavon äiti oli Esteri Saikkonen, o.s. Koskela

Kevennystä

Ville oli saanu taas kurinpalautusta koulus, mutta poijalla oli vastaus valamihina opettajalle:

- En minäkää aina oo tyytyväänen suhun, mutten minä juokse jatkuvasti kertomas siitä sun vanahemmilles.

Mumma kysy pikku Annalta, mikä se isän etunimi oikeen on?

- Emminä muista
- Onko se Matti?
- Ei
- No, mitenkäs se äitee huutaa isää, kun se tarvittoo apua: Anna tuumaa hetken, sitte naama kirkastuu:
- Ylähä siitä! Anna muisti

Lähde: Etelä-Pohojalaanen vitsikirja.

Jussituotteet/Art Tifani Oy:ltä lupa juttujen lainaamiseen

Perinteinen ruokaohje järviseudulta:

Mutti

6 dl vettä
suolaa
10-11 dl ohrajauhoja
voita tai sian rasvaa

Pyöreäpohjainen rautapata rasvattiin hyvin. Vesi pantiin kiehumaan ja maustettiin suolalla. Ryöppyävään veteen sekoitettiin koko jauhomäärä kerralla. Kun vesi oli hetken kiehunut, pistettiin jauhokekoon reikiä vaikka veitsellä. Kun näistä rei'istä kuplahteli vesi, sekoitettiin jauhot tasaisesti rynnimäisiksi. Mutti sai hautua lieden reunalla tunnin verran. Ennen ateriointia mutin makua parannettiin voinkareella, joskus myös sian ihralla. Muttia syötiin maidon kanssa.

Mutin keitto oli tarkkaa puuhaa, huono mutti oli kokkareista: koirapää- eli kenkunamuttia (Lappajärvi). Soinissa ja Lappajärvellä muttia tehtiin myös ruisjauhoista.

Ohje juhlaistu vuoden 2002 tiedotteessa.

-----

*Isäni Paavo Niemelän
Hulda-äiti (o.s. Koskela)
lienee lukemattomat
kerrat keittänyt muttia
takanaan olevassa piisissä.*

Leena Koivumäki

